

I det følgende vil vanskelighederne ved at udforme en tilfredsstillende regel blive belyst ved en gennemgang af forskellige udformninger af reglen.

a. Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund har foreslået en regel, hvorefter den tidsmæssige udstrækning af lønprivilegiet i tilfælde af retssag forlænges til 12 måneder.

En sådan regel vil medføre, at enhver lønmodtager for sit vedkommende kan opnå en forlængelse af privilegiet blot ved at indlevere en stævning til retten. Dette kan han gøre umiddelbart før konkursen, f. eks. dagen før konkursbegæringens indgivelse. Lønmodtageren vil herved opnå en urimelig begunstiggelse i forhold til andre lønmodtagere med lige så gamle krav, der ikke har benyttet sig af adgangen til at få privilegiet forlænget, f. eks. fordi de ikke har kendt reglen eller ikke har været klar over, at konkursen var umiddelbart forestående. Reglen medfører samtidig risiko for anlæg af en række sager alene med det formål at opnå en forlængelse af privilegiet.

Som ovenfor nævnt vil reglen endvidere begunstige den, der anlægger retssag, på bekostning af den, der forsøger at forhandle sig til rette. Reglen vil medføre, at en lønmodtager, der har opnået et udenretligt, eksegibelt forlig, eller som allerede har foretaget udlæg på grundlag af et sådant forlig, vil have interesse i at anlægge retssag. Ved sagsanlægget opnår han uden videre privilegium, medens han risikerer, at udlægget afkræftes.

Reglen tager ikke hensyn til, hvornår retssagen er afgjort. En lønmodtager med et 11 måneder gammelt krav, som han meget hurtigt har opnået dom for, vil således have privilegium, selv om han har haft 8-9 måneder til sin rådighed til at sikre kravet ved udlæg. Heller ikke dette synes rimeligt.

Som det fremgår af det anførte er reglen på en række punkter mere vidtgående, end rimeligt er. På den anden side er reglen ikke tilstrækkeligt vidtgående, idet den tidsmæssige udstrækning af privilegiet alene forlænges til 12 måneder. Som nævnt ovenfor under 1 kan det meget vel tænkes, at en retssag varer så længe, at et tidsrum på 12 måneder ikke er tilstrækkeligt. Det vil ikke være rimeligt, at en lønmodtager med et 13 måneder gammelt krav, hvorom der endnu

verserer sag ved konkursens begyndelse, ikke opnår privilegium, medens en lønmodtager med et 11 måneder gammelt krav, hvorom der meget hurtigt er afsagt dom, får privilegium.

b. Som nævnt ovenfor under 2 har konkurslovsudvalget tiltrådt, at der indføres en regel, hvorefter fristen, såfremt der er anlagt retssag, forlænges med det tidsrum, der er forløbet mellem sagens anlæg og dens afslutning.

Også efter en sådan regel vil lønmodtageren kunne opnå en forlængelse af privilegiet blot ved at indlevere stævning til retten. Tilskyndelsen til at anlægge sag alene for at opnå privilegium vil imidlertid ikke være så stor som efter den under a nævnte regel, idet det ikke vil være muligt på forhånd at beregne, om retssagen vil vare så længe, at det pågældende lønkrav vil falde ind under det forlængede privilegium.

Reglen vil derimod indeholde en tilskyndelse til at søge retssagen forhalet, såfremt det herigennem kan opnås, at lønkravet falder ind under det forlængede privilegium. En lønmodtager vil således kunne være interesseret i at anlægge sag og nedlægge en for vidtgående påstand. At påstanden er for vidtgående, vil oftest medføre, at sagen varer længere end normalt. Da lønmodtageren ikke får fuldt medhold ved dommen, vil han endvidere kunne forlænge sagen yderligere ved — f. eks. på ankefristens sidste dag — at anke dommen. En regel, der på denne måde indbyder til forhaling af retssager, kan ikke anses for tilfredsstillende.

Reglen vil endvidere — ligesom den under a nævnte regel — begunstige den, der anlægger retssag, på bekostning af den, der søger at forhandle sig til rette. Forudgående forligsforhandlinger vil ofte betyde, at stridspunkter ryddes af vejen, således at retssagen får en kortere varighed. Resultater forligsforhandlingerne i et udenretligt forlig, vil lønmodtageren ikke opnå nogen forlængelse af privilegiet.

Reglen vil også på andre punkter medføre resultater, der næppe er ganske rimelige. En lønmodtager, der har et 12 måneder gammelt krav, som han anlægger sag om efter 6 måneders forløb og får dom for efter yderligere 6 måneders forløb, vil få privilegium. Derimod vil en lønmodtager, der har